

Abstrakt

Disertační práce s názvem "The Avant-Postman: James Joyce, the Avant-Garde and Postmodernism," se pokouší sestavit literární genealogii vycházející z odkazu Jamese Joyce – tedy genealogii joyceovské avantgardy a experimentální literatury, která po ní následuje. Práce pokládá dvě Joyceova poslední díla, tj. *Odyssea* a *Plačky nad Finneganem*, coby východiska pro poválečné literární avantgardy ve Velké Británii, Spojených Státech a Francii v období tzv. „postmodernismu“.

V Úvodu práce je joyceovská avantgarda založena na Joyceově souvislém zkoumání materiálnosti jazyka, jakož i na skutečnosti, že *Plačky nad Finneganem*, vydávané časopisecky pod názvem "Work in Progress" v magazínu *transition*, byly součástí tzv. „Revoluce slova“ (*Revolution of the word*), avantgardního programu, který vytvořil a zastával editor časopisu, Eugene Jolas. Joyceovské zkoumání materiálnosti jazyka vychází ze tří klíčových estetických podnětů: pojetí jazyka coby konkrétní fyzické stopy, náchylné vůči zkreslení či vymazání; chápání literárního jazyka coby kopie a padělku slov druhých autorů; a tvorby osobního idiomu coby „autonomního“ jazyka pro opravdu moderní literaturu.

Materiál je rozdělen do osmi kapitol, dvě pro Velkou Británii (od Johnsona přes Brooke-Rose k Sinclairovi), dvě pro USA (od Burroughse a Gasse k Acker a Sorrentinovi) a tři pro Francii (Nový román, Oulipo a skupina kolem revue *Tel Quel*). Kapitola osmá pak zkoumá Joyceův odkaz pro literaturu současnou v těchto třech národních literaturách. Závěr poté kontextualizuje téma joyceovské poválečné avantgardy coby výzvu pro konceptualizaci pojmu „postmodernismus“.